

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722201131
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5722201131.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobkyne: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/X, XXX XX W., zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Drahomíra Caroline Boháčiková, nar. XX.XX.XXXX, právna zástupkyňa Intervenčného centra Žena v tiesni, P.O. BOX 70, 036 01 Martin, proti žalovanému: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/X, XXX XX W., zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Anton Kupšo, advokát, so sídlom Moyzesova 34, 022 01 Čadca, IČO: 35 675 071, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 17C/8/2022-24 zo dňa 18. marca 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť, aby nevstupoval do nehnuteľností, a to do rodinného domu súpisné č. XXX postavenom na parcele registra „C“ č. 2493/1, garáže a letnej kuchyne súp. č. XX postavených na parcele registra „C“ č. 2494/2, pivnice pod zemou postavenej na parcele registra „C“ č. 2494/4 a na pozemky: parcely registra „C“ parcelné číslo 2493/1 - zastavaná plocha a nádvorie, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/1 - záhrada, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/2 - zastavaná plocha a nádvorie, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/3 - záhrada, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/4 - zastavaná plocha a nádvorie, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/5 - zastavaná plocha a nádvorie, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území J., obec W., katastrálne územie W. zapísaných na LV č. XXX, ktorých je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1, vo výroku II., ktorým zakázal priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi Slovenskej republiky, vo výroku III., ktorým žalovanému uložil povinnosť, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval žalobkyňu a vo výroku IV., ktorým o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku sa uznesenia súdu prvej inštancie n e d o t ý k a .

Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť, aby nevstupoval do nehnuteľností, a to do rodinného domu súpisné č. XXX postavenom na parcele registra „C“ č. 2493/1, garáže a letnej kuchyne súp. č. XX postavených na parcele registra „C“ č. 2494/2, pivnice pod zemou postavenej na parcele registra „C“ č. 2494/4 a na pozemky: parcely registra „C“ parcelné číslo 2493/1 - zastavaná plocha a nádvorie, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/1 - záhrada, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/2 - zastavaná plocha a nádvorie, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/3 - záhrada, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/4 - zastavaná plocha a nádvorie, parcely registra „C“ parcelné číslo 2494/5 - zastavaná plocha a nádvorie, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území J., obec W., katastrálne územie W. zapísaných na LV č. XXX, ktorých je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou

v podiele 1 (výrok I.). Žalovanému zakázal priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi Slovenskej republiky (výrok II.). Žalovanému uložil povinnosť, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval žalobkyňu (výrok III.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok IV.). Zároveň poučil žalovaného G. X., že môže podať žalobu vo veci samej, v ktorej môžu byť stranami sporu žalovaný ako žalobca v podanej žalobe a žalobkyňa G. H. ako žalovaná v podanej žalobe a v ktorej môže byť predmetom sporu nárok žalovaného proti žalobkyni na zaplatenie ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia za užívanie aj jeho spoluvlastníckeho podielu žalobkyňou (výrok V.).

2. Návrh žalobkyne súd prvej inštancie posudzoval podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. f), g), h), § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 prvá veta, § 329 ods. 2, § 334, § 335, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že pri neodkladných opatreniach v sporovom konaní sa v zmysle § 324 ods. 1 CSP uplatňuje dispozičný princíp, podľa ktorého platí, že súd rozhoduje o nariadení neodkladného opatrenia iba na základe návrhu, z ktorého súd vychádza a je ním viazaný. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyne vyplýva, že sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť nevstupovať do rodinného domu a jemu prislúchajúcich stavieb a pozemkov, kde žalobkyňa býva, zakázal priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a tiež zákaz kontaktovania žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami podľa § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP. Z doposiaľ nazhromaždených dôkazov mal súd prvej inštancie osvedčené dostatočným spôsobom splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa súdu prvej inštancie žalobkyňa osvedčila skutkový stav ňou tvrdný, ako aj naliehavosť úpravy pomerov medzi stranami. Súd prvej inštancie mal dostatočným spôsobom osvedčené, že správanie žalovaného spôsobuje u žalobkyne dôvodný strach o jej život a zdravie, čím priamo ohrozuje jej telesnú a duševnú integritu. Osobná integrita žalobkyne vykazuje znaky trvajúceho domáceho násillia. Násillie možno charakterizovať ako akýkoľvek akt, ktorý ovplyvňuje život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzuje rozvoj jeho osobnosti. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať len fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné, pričom ide o telesnú, ale aj duševnú ujmu. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že na základe skutkových tvrdení uvedených v návrhu s prihliadnutím na skutočnosti zistené z listinných dôkazov dospel k záveru, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu žalobkyne podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP kumulatívne. Súd prvej inštancie zdôraznil, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je návrhovým konaním a žalobkyňa navrhla vydať neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP, ktorým návrhom je súd viazaný. Z dôvodu opatrnosti a tiež s prihliadnutím na poučenie dané žalobkyni policajným zborom pri vykázaní žalovaného zo spoločného obydllia, súd prvej inštancie o podanom návrhu rozhodol do 24 hodín. Súd prvej inštancie mal osvedčené, že žalovaný sa dopustil násillia, psychického aj fyzického, voči žalobkyni, čím bola narušená jej fyzická a duševná integrita a nenariadením neodkladného opatrenia by bola naďalej ohrozovaná. Správanie žalovaného nasvedčovalo tomu, že u neho nešlo o ojedinelé vybočenie zbežného spôsobu života, ale ide u neho o dlhodobjšie správanie sa k žalobkyni. Zároveň jeho správanie nasvedčuje tomu, že kontakt so žalobkyňou neustále vyhľadáva, keď nerešpektoval ani políciou nariadené nepriblíženie sa k žalobkyni ako ohrozenej osobe hneď na druhý deň od jeho uloženia, čím vyvoláva u žalobkyne odôvodnený strach o jej telesnú a duševnú integritu. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia boli splnené a je potrebné zásahom súdu upraviť pomery strán sporu v tom smere, aby bola žalovanému uložená povinnosť nevstupovať do rodinného domu a jemu prislúchajúcich stavieb a pozemkov, kde žalobkyňa býva, a tiež zákaz priblíženia sa žalovaného k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, ktorú súd prvej inštancie považoval za dostatočnú na ochranu telesnej integrity žalobkyne. Zároveň súd prvej inštancie v záujme ochrany žalobkyne uložil žalovanému aj zákaz kontaktovania žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, čím bude podľa názoru súdu zabránené vytvárať na ňu nepriamy psychický

nátlak. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vzal aj do úvahy, že nariadeným neodkladným opatrením bude žalovaný obmedzený vo svojom spoluvlastníctve k rodinnému domu a jemu prislúchajúcich stavieb a pozemkov, avšak má za to, že nejde o neprimeraný zásah k povahe veci, nakoľko v takýchto prípadoch je potrebné chrániť slabšiu stranu a právo na život a zdravie človeka požíva väčšiu ochranu ako právo užívať vec. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal žalovaný odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP, pričom vyjadril s predmetným uznesením nesúhlas. Poukázal na to, že dňa 05.03.2022 polícia SR vykázala zo spoločného obydlija žalovaného G. X., ktorý v ten deň bol s kamarátmi na streleckom výcviku a po návrate domov bol informovaný príslušníkmi policajného zboru, že sa voči svojej partnerke dopúšťa násilia, a teda bude po dobu 14 dní vykázaný z obydlija a budú mu odobraté aj zbrane. O skutočnosti, že sa nemá k svojej partnerke približovať, nebol informovaný. Akonáhle sa tieto informácie dostali do sféry poznania žalovaného mu prišlo nevoľno, odpadol a jeho kamarát, ktorý bol celý čas s ním, nakoľko mal podozrenie na infarkt, mu jeden z príslušníkov zavolať RZP, ktorá ho odviezla. Po ošetrení mu bol podaný liek XANAX, ktorý mal na neho upokojujúce účinky. Po návrate do miesta bydliska, z ktorého bol vykázaný podpísal vykázanie z obydlija a odišiel. Ďalej uviedol, že nie je pravda, že by žalovaný úmyselne porušil zákaz, ktorý mu bol udelený. Žalovaný prišiel na čerpaciu stanicu DALIOIL, kde síce žalobkyňa pracuje, ale neprišiel tam za ňou, ale za jej kolegom, a to konkrétne W. F., ktorý bol dňa 05.03.2022 celý deň so žalovaným a ktorý bol aj pri vykazovaní z obydlija. Nakoľko mal p. F. všetky osobné veci (doklady, lekárske správy a iné) tak žalovaný bol nútený prísť za ním na miesto, kde vykonáva svoju prácu a kde je súčasne vedúcou jeho partnerka (žalobkyňa), ktorej však nevidel vozidlo, predpokladal teda, že sa tam nenachádza a chcel si vziať svoje osobné veci, ktoré mal v držbe p. W. F. a mal ísť za svojím obvodným lekárom na ďalšie vyšetrenia. Ďalej dôvodil, že tvrdenia žalobkyne o týraní, či už psychickom alebo fyzickom, takisto aj útoky, vyhrážky žalovaného voči žalobkyni sú len v rovine tvrdení a navyše sú nepravdivé a zavádzajúce. Žalovaný sa nikdy voči žalobkyni nedopúšťal akéhokoľvek násilia. Riadne sa staral o žalobkyňu, jej dcéru, spoločný dom. Robil všetko preto, aby sa rodina mala dobre, aby ju zabezpečil a rodine nikdy nič nechýbalo. Žalovaný ďalej uviedol, že sa v predmetnom rodinnom dome snažil zdržiavať čo najmenej, keď nebol v práci, tak mal strelecké výcviky a turnaje a iné aktivity. Do spoločného rodinného domu chodieval iba prespať. Preto pre neho bol nesmierny šok, keď sa dňa 05.03.2022 vrátil z výcviku a dozvedel sa čo na neho povedala príslušníkom jeho bývalá partnerka. Vzhľadom na to, že tieto skutočnosti sa nezakladali na pravde, tak žalovaný utrpel akútnu stresovú reakciu na emočnú záťaž, čo spôsobilo, že musel byť ošetrený na urgentnom príjme v nemocnici v Martine, kde mu boli podané lieky na upokojenie - XANAX, po ktorých bol omámený, takisto nakoľko bol v šoku tak si niektoré okamihy vôbec nepamätá. Ďalej žalovaný uviedol, že po tom, ako bol vykázaný zo spoločného rodinného domu a ošetrený, začal bývať u priateľov, ktorí mu poskytujú pomoc a oporu. Uviedol tiež, že je zároveň na PN, nakoľko sa stále nevie spamätať z toho, čo sa mu stalo, má aj iné zdravotné problémy a tieto mu nedovoľujú pracovať, nemôže ani vykonávať výcviky. Jeho príjem je teda značne obmedzený a má za to, že žalobkyňa vedela, že svojím správaním a oznámením mu spôsobí ujmu. Má za to, že konanie žalobkyne bolo účelové s cieľom nielen očierniť žalovaného, aby získala majetkový prospech zo spoločnej nehnuteľnosti a zároveň ho poškodila v zamestnaní. Správu, resp. z listu označeného Intervencia Krízového centra Žena v tiesni bolo uvedené, že sa žalobkyňa podrobila dvom testom, ktoré mali preukázať domáce násilie zo strany jej expartnera. Tieto testy nepovažuje za riadne vyšetrenie odborníkom, ak žalobkyňa bola v minulosti osobou, na ktorej bolo páchané domáce násilie, tak žiada, aby bola vyšetrená znalcom z odboru psychiatrie. Žalobkyňa nikdy nebola ošetrená lekárom na žiadne podliatiny a modriny, ako sama uviedla. Preto navrhol, aby krajský súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil, tak že návrh žalobkyne zameťá.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že na svojom podaní trvá a všetko, čo som v ňom uviedla je pravda. Poukázala na to, že nie je pravdou, čo uvádza žalovaný, že prišiel na čerpaciu stanicu s tým, že nevedel, že tam je ona. Žalovaný vedel, že sa nachádza v práci, musel vidieť jej auto a navyše v tom čase býval u svojho kamaráta a jej zamestnanca W. F., pričom u toho sa informoval, kedy sa tam nachádza ona. Keby potreboval od neho nejaké dokumenty, vedel sa s ním stretnúť aj inde, avšak žalovaný chcel cielene ukázať, že pre neho nejaké neodkladné opatrenie neplatí. Žalovaný najskôr išiel k lekárke, čo môžu potvrdiť aj J. Q. a jej manžel J. Q., obaja trvale bytom K. XXXX/XXX W., nakoľko sa stretli v čakárni u lekára, až potom išiel na pumpu, takže tieto dokumenty, ktoré chcel údajne od W. F., aby mohol navštíviť lekára, musel mať žalovaný u seba. Keď žalovaný prišiel na pumpu, začal si ju pri pultíku na kávu fotiť, pričom na kamerovom zázname, ktorý bol doložený súdu, vidno aj záblesk

fotoparátu z mobilu, a tiež ako k nemu prišiel p. F. a niečo v jeho mobile pozeral. Žalobkyňa uviedla, že je pravdou, že ich vzťahy boli dlhodobo narušené, nakoľko žalovaný nemal rád jej dcéru a z toho vznikali hádky, pretože ju neustále pred inými ponižoval, ale vzťah so žalovaným ukončili kvôli jeho vzťahu s inou ženou. Byť jej nikdy nezaháňal a ani sa nesnažil o dohodu, aby si vyriešili svoje majetkové pomery. Podľa žalobkyne lekárske správy, ktoré súdu doložil sú taktiež účelové. Žalovaný je mestský policajt a zároveň má strelecký klub, kde vybavuje ľuďom zbrojné preukazy a psychotesty, pričom sám takýmito testami prešiel, nakoľko aj vlastní zbrane, takže aj vzhľadom na jeho povolanie, nie je pravdepodobné a zrejme ani prípustné, že by mohol byť psychicky labilný. Čo sa týka Intervencie OZ Žena v tiesni, žalobkyňa má za to, že svedkovia, ktorí dali čestné vyhlásenia, kde sa k nej vyjadrili, nemajú potrebné vzdelanie na to, aby posudzovali takúto intervenciu, ktorá je vypracovaná PhDr. W. U.. PhD., ktorá má 20 ročnú prax v obore, navyše OZ Žena v tiesni má expertízu na identifikáciu domáceho násillia, vypracovanie takýchto správ, ktoré sú akceptované Ministerstvami, a tiež OZ Žena v tiesni je akreditovaným subjektom MSSR na pomoc obetiam trestných činov a rovnako aj akreditovaným subjektom MPSVaR. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej trovy konania.

6. V replike sa žalovaný vyjadril tak, že aj naďalej trvá na tom, že tvrdenia, ktoré v podanom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia uviedla žalobkyňa sú nepravdivé, skreslené, zámerne neuvedené skutočnosti s cieľom zdiskreditovať žalovaného. Žalovaný poukázal na to, že samotná žalobkyňa tvrdí, že ich vzťah sa skončil preto, lebo si žalovaný našiel inú známosť, avšak ona sama vo svojom vyjadrení v krízovom centre Žena v tiesni uviedla, že na ňu žalovaný žiarli a jeho agresivita stúpa lebo žiarli. Žalovaný tiež uviedol, že je evidentné, že žalobkyňa si toto svoje tvrdenie vymyslela, ani jedno z týchto tvrdení sa nezakladá na pravde. Podľa žalovaného práve naopak žalobkyňa často žiarlila na žalovaného, často aj pred jeho, resp. ich spoločnými priateľmi vyvolávala žiarlivostné scény, bola agresívna a vyhľadávala neustále zámienky na konflikty medzi partnermi. Žalovaný tiež uviedol, že si vyprosuje a dôrazne sa ohradzuje voči tvrdeniam žalobkyne o tom, že jeho lekárske správy sú podvrh, resp. že si ich vie vybaviť tým, že vie zahrať. Toto tvrdenie je absolútne scestné, nakoľko hneď potom, ako mu bolo oznámené, čoho sa mal údajne dopustiť a nedopustil sa, tak sa jeho zdravotný stav náhle zhoršil a musela mu byť prvolaná RZP, ktorá ho odviezla na ďalšie vyšetrenia do nemocnice. Má za to, že žalobkyňa nemá medicínske vzdelanie, a preto jej neprináleží konštatovať či niekto je alebo nie je chorý, alebo má nejaké zdravotné komplikácie. Žalovaný opätovne navrhol, aby krajský súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a návrh žalobkyne zamietol.

7. V duplike sa žalobkyňa vyjadrila tak, že naďalej trvá na svojich pôvodných tvrdeniach a aj na nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. IV. potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Vo zvyšku sa uznesenia súdu prvej inštancie nedotkol.

9. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vyhovaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd.

10. Účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevylučuje, že o právach a povinnostiach strán bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení. Všeobecný súd neodkladným opatrením upravuje pomery strán, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha a v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému rozhodnutiu vo veci samej.

11. Ochrana toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov protistrany, teda toho, kto o vydanie neodkladného opatrenia žiada. To znamená, že musí mať zákonný podklad, rozhodnutie musí byť vydané príslušným orgánom, nemôže byť prejavom svojvôle. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie znamená, že súd pomocou predložených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti a pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

12. Odvolací súd teda zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím vo veci samej a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Pred nariadením neodkladného opatrenia preto postačuje, aby bolo osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje podstatné skutočnosti, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, pričom aplikácia ustanovenia § 325 ods. 2 CSP je účinný prostriedok preventívneho riešenia problematiky násillia. Samotné násillie je možné definovať vo všeobecnosti ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok, alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychická škoda a podobne (uznesenie KS v Nitre sp. zn. 6Co/126/2019 zo dňa 22.07.2019).

13. Aj podľa odvolacieho súdu žalobkyňa v konaní predložila viaceré listinné dôkazy, a to najmä list s označením Intervencia Krízového centra Žena v tiesni zo dňa 14.03.2022, z ktorého vyplýva, že v rodine žalobkyne diagnostikovali viac rokov trvajúce psychické, fyzické a ekonomické násillie (násillie sa opakovalo minimálne 5 rokov) a vážne narušenie rodinných vzťahov zo strany súčasného expartnera žalobkyne. Násillie bolo orientované na psychické nadávky, ponižovanie, oplutie a fyzické násillie - sácanie, udieranie, ktoré sa odohralo viackrát. Pri týchto útokoch mávala žalobkyňa modriny na rukách a monokel. Okrem toho zo záznamu o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch spísanom na obvodnom oddelení PZ Martin-východ dňa 05.03.2022 o 15:00 hod. vyplýva, že žalobkyňa podala oznámenie na G. X., s ktorým žila v spoločnej domácnosti, že ju dňa 05.03.2022 cca o 06:30 hod. fyzicky napadol po tom ako prišla domov a našla ho spať, na čo sa zobudil a začala medzi nimi hádka ohľadom papierov od domu, ktoré jej nechcel dať. Vravil jej, že na čo sú jej papiere od domu, keď žiaden dom nemá a začal jej vulgárne nadávať, že je „kurva“, „piča“ atď., keď mu povedala, aby šiel za svojou priateľkou, zdvihol sa zo sedačky, na čo ona utiekla do spálne, kde išiel za ňou, silou otvoril pretláčaním dvere a sotil ju o stenu. Načo mu povedala, že zavolá políciu. Na ošetrovanie nešla, ale išla to ohlásiť na políciu, lebo má strach. Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie správne konštatoval, že tieto listinné dôkazy dostatočne osvedčujú zákonom požadovanú mieru osvedčenia o hrozbe násillia voči navrhovateľke. Žalobkyňa teda, ako bolo vyššie uvedené, osvedčila, že je nutná a nevyhnutná dočasná úprava pomerov, a to vo forme uloženia zákazu žalovanému vstupovať do predmetnej nehnuteľnosti, nepribližovať sa na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov k žalobkyňi a nekontaktovaniu žalovanej písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Uvedené však neznamená, že v prípade zmeny skutkových okolností, nemôže dôjsť k zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia.

14. Námietskou odvolateľa týkajúcu sa tej skutočnosti, že nemal byť informovaný o tom, že sa nemá približovať k svojej partnerke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že z Poučenia vykázanej osoby pri vykázaní zo spoločného obydlija podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore vyplýva, a to z bodu 3. tohto Poučenia, že počas vykázania zo spoločného obydlija má takáto osoba povinnosť nepribližovať sa k ohrozenej osobe na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s tým, že ak túto povinnosť poruší, môže byť jeho konanie kvalifikované ako trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Toto poučenie obsahuje podpis žalovaného, ktorý je datovaný dňom 05.03.2022. Na uvedenom nič nemení ani obsah čestného vyhlásenia p. W. F., ktorý uviedol, že o zákaze približovania sa žalovaného k žalobkyňi, žalovaný poučený nebol.

15. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalovaného týkajúcu sa tej skutočnosti, že list označený ako Intervencia Krízového centra Žena v tiesni, kde sa žalobkyňa mala podrobiť dvom testom na preukázanie domáceho násillia, nie je možné považovať za riadne vyšetrenie odborníkom k tejto otázke. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že Intervenčné centrum Žena v tiesni poskytuje intervenciu obetiam násilných trestných činov, na ktorých je páchané násillie, pričom ide o akreditovaný subjekt MSSR Akreditácia Pomoc obetiam trestných činov podľa zákona 274/2017 Z. z. a MPSVaR evidovaný v registri poskytovateľov sociálnych služieb VÚC Žilina. Podľa odvolacieho súdu je pre účely rozhodovania o neodkladnom opatrení táto správa postačujúca ohľadne osvedčenia rozhodných skutočností pre posúdenie násillia páchaného na ženách.

16. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a so záverom súdu prvej inštancie v tom, že je potrebné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, a preto z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III., IV. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže tento nebol vyslovene namietaný odvolacími námietkami.

17. Odvolací súd zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobkyňu, ktorá bola v konaní proti žalovanému úspešná.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)